

РЕШЕНИЕ

№ 6694

гр. София, 24.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8031** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 72, ал.4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по касационна жалба на Х. Н. В., чрез процесуалния му представител адв. В. К. срещу Решение № 65019 от 11.03.2020 г. постановено по НАХД № 13758/2019 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 129 - ти състав.

С оспореното решение е отхвърлена жалбата на Х. В. срещу Заповед за задържане на лице рег. № 229зз-2225/11.08.2019 г., издадена от полицейски инспектор Д. С. Д. от 05 РУ-СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР на Х. Н. В. е наложена принудителна административна мярка „задържане за срок от 24 часа“.

В касационната жалба е посочено, че постановеното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Релевират се доводи и за нищожност на решението. Счита се, че в оспорената заповед не се съдържат нито данни за престъпление, нито фактически основания за задържане. Претендира се оспореното решение да бъде отменено като бъде отменена и издадената заповед за задържане. Претендира се присъждане на разноски по делото пред СРС и АССГ.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. К., който поддържа касационната жалба. Счита, че нито към началото, нито към края на

периода на задържането на жалбоподателя не е имало данни за каквото и да е престъпление, а именно държане на наркотични вещества. Моли за отмяна на решението, както и за отмяна на заповедта за задържане.

Ответникът – Д. С. Д. – полицейски орган при 05 РУ – СДВР, в съдебно заседание посочва, че всички правила са спазени, като заявява, че по разпореждане на дежурен лицето е било задържано.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Със заповед за задържане на лице от 11.08.2019 г., издадена от полицейски орган при 05 РУ – СДВР, на същата дата е заповядано задържане за срок от 24 часа на жалбоподателя Х. Н. В..

В заповедта е посочено правно и фактическо основание за задържане на лицето – „има данни за извършено престъпление по чл. 354а от НК“.

Заповедта е подписана от полицейския орган – Д., полицаи при 05 РУ. В заповедта е отразено, че лицето е освободено в 13:50 часа на 12.08.2019 г. На лицето е бил извършен и обиск, за който е съставен протокол, както и е снето обяснение. Като част от административната преписка е приложена и докладна записка от К. С. и Д. Д. - полицаи при 05 РУ, в която се сочи, че с колегата му извършили полицейска проверка на лицето Х. В., като същият бил видимо притеснен. Попитали го дали в него има забранени от закона вещества или предмети, след което той отворил дланта на лявата си ръка, където имало син полиетиленов свитък, съдържащ бяло прахообразно вещество. Предвид това В. бил задържан в 05 РУ – СДВР като предал на полицаи С. с протокол за доброволно предаване от 11.08.2019 г. плика с прахообразното вещество, като посочил, че същият съдържа стрити хапчета. По случая било образувано бързо досъдебно производство № 1595/2019 г. по описа на 05 РУ – СДВР, пр. пр. № 33276/2019 г. по описа на СРП за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3 от НК, по което е била възложена и изготвена физико-химична експертна справка № 2540-Х/12.08.2019 г. на ОЕКД-СДВР за изследване на прахообразното вещество, предадено с протокол за доброволно предаване от Х. В.. Установено е, че изследваното вещество дава отрицателна реакция за наличие на кокаин, хероин, амфетамин, метаамфетамин и МДМА и че същото съдържа парацетамол и е с нето тегло общо 2,30 грама. В. не е бил привлечен като обвиняем, а образуваното бързо наказателно производство е било прекратено с постановление на прокурор от СРП от 16.08.2019 г. поради това, че не е осъществен състав на престъпление. Във връзка с горните обстоятелства касаторът е бил задържан за срок от 24 часа със Заповед за задържане на лице рег. № 2293з-2225/11.08.2019 г., издадена от полицейски инспектор Д. С. Д. от 05 РУ-СДВР и е бил освободен на 12.08.2019 г. в 13:50 часа.

Съгласно удостоверение №513р-74523/13.09.2019г., издадено от ВП началник на сектор Отдел „Човешки ресурси“ на СДВР, със заповед № 513з-5878/22.08.2017 г. на

директора на СДВР, младши инспектор Д. С. Д. е назначен на длъжност полицаи (водач на патрулен автомобил) в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 05 Районно управление на СДВР.

Заповедта за задържане е обжалвана пред Софийски районен съд от Х. В.. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал и приел съдържащите се в административната преписка писмени доказателства. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че заповедта е издадена от компетентен орган, в изискуемата мотивирана писмена форма, както и е изпълнен фактическия състав на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, тъй като в държане на В. е установено бяло прахообразно вещество, поставено в син полиетиленов свитък – обичаен начин за съхранение и държане на наркотични вещества. Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да го остави в сила.

Не са налице сочените от касационния жалбоподател отменителни основания. Съдебният акт е постановен при материалноправните изисквания на приложимата нормативна уредба, а формираните правни изводи са обосновани и законосъобразни. Правилни са констатациите на съда, че заповедта е издадена от компетентен орган – полицейски орган по чл.57 ЗМВР, съдържа задължителните реквизити по чл.74, ал.2 от ЗМВР и че при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и материалния закон.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 72, ал. 4 от ЗМВР решението на районния съд подлежи на обжалване пред административния съд по реда на АПК.

Предмет на касационна проверка съгласно чл. 218 от АПК е решението на районния съд само на посочените в жалбата пороци като за валидността, допустимостта и съответствието на първоинстанционния акт с материалния закон съдът следи служебно.

За ефективното изпълнение на основните задачи на МВР специалният закон ЗМВР (чл. 72, ал. 1) овластява пряко полицейските органи, по своя преценка, съобразявайки се с ограниченията на закона да постановяват принудителни административни мерки, ограничаващи временно правата на определени лица. Преценката за това е субективна, но за установяване впоследствие законосъобразността на предприетите действия полицейският орган дължи да установи и докаже, че действително е разполагал с данни, даващи му основание да направи обосновано предположение за участие на задържаното лице в извършването на престъпление. Това задължение за случая е изпълнено. От представените и обсъдени по – горе писмени доказателства се установява, че В. е бил задържан за 24 часа временно, тъй като при извършване на полицейска проверка било установено, че същият носи в дланта си син полиетиленов свитък, съдържащ бяло прахообразно вещество, т.е има данни за извършено престъпление по чл. 354а от НК. Липсва изрично законово изискване в заповедта за задържане да се сочат подробни данни (информация за получен сигнал, конкретно фактическо основание за задържане и пр.) Данните за това, че е било образувано бързо производство № 1595/2019 г. по описа на 05 РУ-СДВР, обосновават причината за задържането на В.. Според настоящия съдебен състав, към момента на издаване на оспорваната заповед ответникът е разполагал с материално-правно основание да

задържи за срок до 24 часа Х. В., защото това е допустимият от закона процесуален способ за обезпечаването му (неотклоняването му), с цел извършване на първоначални действия за разследване на случая.

По отношение на възражението, че не е спазен принципът за случайния подбор и съдията-докладчик при първоинстанционното разглеждане на делото е определен в нарушение на чл. 9, ал. 2 от ЗСВ настоящата касационна инстанция намира за неоснователно. В СРС с оглед настъпили законодателни промени, в частност изменение в подсъдността на делата, образувани по повод жалби срещу заповеди за задържане за срок до 24 часа по реда на чл.72, ал.4 от ЗМВР и предвид Решение на Съдийската колегия на ВСС от 16.01.2019г., със Заповед №АС-46/29.01.2019г. на председателя на СРС, с която е допълнена Заповед №АС-375/28.11.2017г., е регламентирано делата да се възлагат по време на едноседмичните дежурства, полагани от съдиите в Наказателно отделение. Същите се образуват и се разпределят със статистически код 4260 от Номенклатурата на статистическите кодове за наказателни дела. Предвид необходимостта от незабавно разглеждане на делото, което е със значим обществен интерес, е определен за съдия-докладчик дежурният съдия, поради което не представлява нарушение на принципа на случайното разпределение. В този смисъл постановеното съдебно решение не би могло да се приеме, че е нищожно.

Възражението по отношение на вида на образуваното дело от административно-наказателен характер е основателно. Действително делото е административно, но тази неточност има единствено деловоден характер и по никакъв начин не се отразява на правилността и законосъобразността на постановения съдебен акт.

По изложените съображения, съдът намира, че като е отхвърлил жалбата на Х. В. против Заповед за задържане на лице рег. № 229зз-2225/11.08.2019 г., издадена от полицейски инспектор Д. С. Д. от 05 РУ-СДВР, СРС е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Съдът намира, че с оглед изхода на спора и направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски, такива не следва да бъдат присъдени.

Воден от гореизложеното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 65019 от 11.03.2020 г. постановено по НАХД № 13758/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 129 - ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

